

ВѢЖЪ

Всяко писмо, което се относит до Спомоществованията и Управлението на **ВѢЖЪ**, ще се отправя до **И. И. Тъпчилецова**, а всяко писмо, което се относит до Редакціята ще се отправя до **Марка Д. Балабанова**, Притежателят и Съчинителят на вѣстникътъ, въ Балканлъ-Ханъ, № 57.

Писма, неосвободени отъ пощенски разпоски и неподписани, не се приеми по никакъвъ начинъ.

Испращанниятъ за обнародване писма или други записки не се повръщатъ назадъ.

ИЗДАВА СЯ ВСЯКА СЪББОТА.

Годишниятъ спомоществованіи за вѣтръ въ Държавѣтъ сѣ **пять (5) бѣлы меджидѣта**, а за на вѣтръ отъ Държавѣтъ сѣ приурятъ пощенскитъ разпоски. Спомоществованіето за шестъ мѣсеци е **дѣвъ и пол. (2 1/2)** бѣлы меджидѣта. Всяко спомоществованіе сѣ предплаща.

За извѣстіята и за други частны погѣстванія ще сѣ плаща по **2 гр.** на реда.

Спомоществованіята започнуватъ отъ 12 Январій и 12 Юліи.

Цариградъ, 29 Марта, 1874.

Телеграфътъ извѣстѣва чѣ русскійтъ императоръ сѣ готвилъ да трѣгне за въ Англіѣ презъ идущійтъ мѣсець. Читателитъ ни помнятъ чѣ това рѣшеніе на русскійтъ монархъ не е ново. Преди еще принцътъ Единбургскій и младата му съпруга великата княгиня Марія да трѣгнатъ отъ рускѣтъ столицѣ за въ Лондонъ, телеграфътъ най-напрѣдъ сѣ обикновеннѣтъ сѣ краткостъ, и вѣстникитъ отпослѣ бѣха явили чѣ императорътъ Александръ ималъ намѣреніе да иде въ Лондонъ да посѣти царикѣтъ Викторіѣ и младѣтъ повобрачнѣ. Сега като приближава времето да сѣ осъществѣи това пѣтуваніе телеграфътъ и вѣстникитъ пакъ почнаха да правятъ разны толкованія, и една депеша отъ Парижъ съобщава вече чѣ това пѣтуваніе на императорѣтъ Александра треба да сѣ счита като едно допълненіе на станѣлитъ отъ минѣлѣтъ години до днесъ царски състанѣи въ Берлинъ, въ Виѣнѣ, и въ Петербургъ. Както и да е, пѣтуваніето на русскійтъ императоръ въ Англіѣ е, само по себе сѣ и независимо отъ всякакви политически възрѣнія или отъ сроднически обличенія, едно събитіе отъ значителнѣтъ важностъ, като е на всички извѣстно какви сѣ были до преди малко время сношеніята на Русскій съ Англіѣ. Кой бы помислилъ преди 17—18 години чѣ тѣ двѣ държавѣ цѣха слѣдъ едно толковѣ кратко разстояніе да сѣ дадатъ дружелюбнѣтъ рѣжѣ, да сѣ сродятъ помежду сѣ, и владѣтелитъ на по голѣмѣтъ отъ тѣхъ да минува въ другѣтъ сѣ рѣжкопласканіето на цѣлѣтъ Европѣ! Толковѣ е силно дѣйствието на времето и на обстоятелствата! Никой не може да предкаже положително що може да роди бѣдѣщето мѣжду двѣтъ държавѣ, на които интереситъ до преди малко сѣ обѣсваха почти навсякадѣ, а и днесъ еще срѣдѣ Азіѣ сѣ представѣ като бѣдѣще поле на взаимнитъ имъ борбы и сраженія. Неоспоримо е обаче, какъто го остроумно бѣлѣжи единъ вѣстникъ, чѣ отъ посѣщеніето на русскійтъ царъ въ столицѣтъ на Велико-Британіѣтъ всяко друго може да произлѣзе освѣнъ разстройството на европейскійтъ миръ. Днесъ за днесъ и двѣтъ държавѣ иматъ нуждѣ отъ миръ, на който и двѣтъ пакъ сѣ научиха отъ времето да цѣнятъ безпристрастно драгоцѣнитъ плодове. По това може чѣловѣкъ положително да заключи за сега чѣ, каквито разискванія и да бѣха предизвикали тѣ дни въ англискійтъ парламентъ слуховѣтъ за единъ новъ походъ на Русскитъ срѣдѣ Туркоманитъ въ срѣдѣнѣтъ Азіѣ, тѣ нѣматъ да иматъ никакво послѣдствіе въ политическитъ сношенія на двѣтъ държавѣ, толковѣ повече чѣ князь Горчаковъ залѣга да представи тѣ слуховѣ съвѣмъ безосновны, при всяко чѣ той бѣрза да приложи какъто Россія нѣма да остане равнодушна, ако Туркоманитъ продължаватъ разбойническитъ сѣ походы и нападенія.

По причинѣ на ваканціитъ, които иматъ сега презъ празникитъ всякитъ камарѣ въ Европѣ, други по-важны новинѣ нѣма тѣзи седмицѣ. При всяко това, нека забѣлѣжимъ мимоходомъ чѣ въ Франціѣ сѣдемлѣтѣната властъ на маршала Макъ-Махона, предсѣдателя на республикѣтъ, поч-

на пакъ да сѣ турѣ въ разискваніе, и това, разумѣвасѣ, обезпокоѣва не малко миролюбивѣтъ духове на тѣзи странѣ.

По празникитъ.

Хилядо и осемьстотинъ и седемьдесятъ и чѣтире години сѣ свършватъ презъ тѣ дни отъ като чѣловѣчеството сѣ торжество и сѣ благоговѣніе сѣ възпомошѣва ежегодно презъ пролѣтитъ едно величайше и извъпрѣдно събитіе, което, чрезъ огромното сѣ влѣніе, преобрѣна, тѣй да кажемъ, лицето на земѣтъ, възобнови сгрѣхнѣлото нравственѣтъ станѣ.

Що е това събитіе, предъ което заминаха сѣ глѣбоко страхопочитаніе дълги и цѣлы вѣкове? Що е това събитіе, предъ което смиренно и сѣ благоговѣніе сѣ открьха и поклониха всякога и най възвышенѣтъ умове, смаяни предъ божественното му величіе и предъ сладчайшѣтъ му свѣтлинѣ, самѣ неизгасимѣтъ посреда глѣтѣтъ тѣмницѣ на смѣлото невѣжество, на грубото свирѣпство, на жестокосердно-то варварство? Що е това събитіе, което дѣйствително утѣшава отъ деветнадесятъ вѣка насамъ расплаканытъ и огорченѣтъ на тоя свѣтъ, освѣщава невиннѣтъ радостъ на по-щастливѣтъ, закрѣпѣва нравственѣтъ по-слабѣтъ, и въоружава сѣ сладки надеждѣ за едно по-добро бѣдѣще всякитъ бѣдни и полуотчаянни? Що е това събитіе, което въздушевѣва, сѣ живѣва и движи въ нравственѣтъ отношеніе цѣлѣтъ, тѣй да речемъ, на чѣловѣческійтъ родъ, и което служи отъ толковѣ время насамъ за неподвижнѣтъ центръ на хиляды и хиляды вѣлненія и на безчисленнѣтъ събѣзѣанія, които произвожда въ непрерывнѣтъ сѣ дѣятелностъ и въ дѣрзностѣтъ сѣ предпримчивостъ чѣловѣческійтъ разумъ?

При тѣ възпросѣ кой не утѣща, кой не угажда събитіето което бѣше развѣлнувало преди хилядо и осемьстотинъ и чѣтире пролѣти жителитъ на прославленныйтъ градъ Іерусалимъ? Отнесете сѣ, впроче-мъ, презъ тѣ дни до свѣлѣтитъ на по-образованѣтъ часть отъ всякото чѣловѣчество, и вый ще чѣуете единъ гласъ, единъ отговоръ за това събитіе. Вопреки повърхностнитъ вѣлненія, вникнете по глѣбоко въ свѣлѣтитъ на христѣанскитъ общества, и вый самы ще видите колко силно е подѣйствовало и дѣйствува еще и днесъ таинството което сѣ изврѣши на Голгоѣа преди деветнадесятъ вѣкове. Просто, по видимому, събитіе; но въ вѣчнѣтъ мадростъ на творецѣтъ то было предназначено отъ сложѣніѣ мѣра да прероди чѣловѣчеството. Обърнете сѣ смѣсленно къмъ Іерусалимъ и погледнете на моги-лѣтъ Голгоѣа. Тамъ е изворѣтъ на христѣанскѣтъ любовъ, на възвышенѣтъ религиозны чувства, на великитъ надеждѣ. Въобразете сѣ трогателното зрѣлище което сѣ представи тамъ преди 1874 години и предъ което чѣловѣчеството е навикнѣло да присѣтѣтува ежегодно чрезъ тържественнѣтъ възпоминаніѣ въ божитъ хра-

мове. Виждѣте кръстѣтъ, който сѣ въздига тамъ сѣ голѣмъ шумъ и сѣ голѣмо вѣлненіе. На него висѣ единъ тридѣсѣтогоднѣтъ чѣловѣкъ, за който обаче всяко свидѣтелствува чѣ той не е отъ тойзи свѣтъ. Закованъ на него и напоѣванъ въ мѣкитъ сѣ сѣ всякакви горчѣвины, той не продумѣва горчивѣтъ думѣ, но казва: «Отче, отпусти имъ; не вѣдѣтъ бо що творятъ».

Виждѣте раскрѣваенѣтъ тѣло на великѣтъ мѣченикъ. Но забѣлѣжете съврѣменно и милѣтъ му погледъ. Распѣтъ той на кръстѣтъ, простира божественнѣтъ сѣ погледъ върху цѣлѣтъ вселеннѣ, и иска да обѣрне въ обѣтіѣта на божественнѣтъ сѣ

можно. Еще малко, и той предава духѣтъ сѣ на небеснѣтъ отецъ. Всяко е свършено. Въ оны часъ сѣ испѣлни едно отъ предвѣчнитъ начертанія на върховното Сѣщество. Въ оны часъ сѣ залѣля люлѣката на повѣто чѣловѣческо преобразованіе. Очудѣны и смаяны предъ това зрѣлище, привѣрженникитъ на великѣтъ мѣченикъ сѣ колебаѣтъ за малко время междѣтъ преданностѣтъ сѣ къмъ высокото му ученіе и чѣловѣческѣтъ сѣ слабостъ. Малѣвѣрнитъ ѳомовци отъ тогава еще трѣсѣха по-положителны доказателства за божественното происхожденіе на великѣтъ страдалецъ. Желаніето имъ сѣ удовлетворѣи. Три дни не сѣ минуватъ, и ето чѣ страдалецѣтъ, възкрѣснѣлъ, ги възрадова радостъ неисказанѣ. Колебающитъ сѣ утѣврѣдаватся непоколебимо за напрѣдъ въ убѣдѣніѣта сѣ, и слабитъ сѣ въоружаватъ сѣ такоѣ мажѣство какъто и сами не сѣ сѣ никога въображавали.

Всяко мажѣничество е плодотворно. Всякъ страдалецъ който прѣтѣрѣва всяко за единъ правѣднѣтъ идеѣтъ ще памѣри и симпатіи и посѣлѣдователи. Чѣтире стотинъ години преди Іисуса Христа въ Атинѣ Сократъ умираше мѣченикъ за едно доброе мнѣніе, което имаше единственнѣтъ недостатѣкъ чѣ не бѣше мнѣніето на всякото общество въ онова время. Сократъ умрѣ героически; но сократовѣтъ идеи сѣ наложиха за дълги вѣкове като тирани върху чѣловѣческѣтъ разумъ, и имѣто на Сократа сѣ споменува сѣ уваженіе като имѣ на единъ чѣловѣкъ който е пострадалъ за доброто на чѣловѣчеството. Далѣтъ отъ насъ мыслѣта да смѣнимъ дѣлото на атинскѣтъ философъ сѣ божественното дѣло на Іисуса Христа, предъ имѣто на когото сѣ поклонѣа отъ деветнадесятъ вѣкове насамъ чѣловѣчеството. Не му е обаче тука мѣстѣто да сѣ възвышимъ до свѣрхестественнѣтъ теоріи върху таинството на Голгоѣа. Погледнете за сега на Іисуса Христовѣто дѣло просто като на единъ идеѣтъ. Виждѣте ученицѣтъ на Іисуса, погледнете послѣдователитъ на оны и дѣлѣтъ, който бѣше въплѣтилъ той въ себе сѣ, и на който той бѣше свършенното израженіе. Отъ кръстѣтъ Іисусъ Христосъ иска да пригѣрне въ обѣтіѣта сѣ чѣловѣчеството, и чѣловѣчеството не сѣ забави да сѣ хвърли въ тѣхъ.

Голѣ почти и босѣ, невѣждѣ и неопытнѣтъ ученицѣтъ му сѣ распространѣватъ по вселеннѣтъ. *Лшени, скорбѣще, озлобленѣ, въ пустинѣтъ, скитающѣся, и въ горѣтъ, и въ вертепѣтъ, и въ пропасть земнѣтъ, върою побѣдѣна царствѣа, содѣлаша правду; възмогѣа отъ немощи, бѣша крѣп-*

цы въ бранѣтъ. Безъ оружія, безъ искусства, безъ помощъ тѣ покориѣ на Іисусъ Христовѣто имѣ венчѣкѣтъ почти чѣловѣчество. Европа и Азіѣ и голѣма часть отъ Африкѣ сѣ спечелиѣ на Христовѣто имѣ. Старогръцкѣтъ свѣтъ и старогръцѣката философіѣ отѣтѣжнѣтъ предъ Евангѣліето. Римскѣта имперіѣ, римскѣта сила губѣи блѣскѣтъ сѣ предъ блѣскѣтъ на Евангѣлскѣтъ истинѣ. Триста години едѣмѣтъ сѣ бѣха минѣли отъ като сѣ извѣсти великѣтъ таинство на Голгоѣа, и гордѣта Римскѣ Имперіѣ не само сѣ показа слаба и немощна предъ нравственнѣтъ силѣ на христѣанството, но тѣ потрѣси укрѣпленіето сѣ и продѣлѣ

Землѣта сѣ растѣе чѣтъ. Язова въ три вѣкове подъ поѣтъ на Іисусъ Христовѣтъ привѣрженникѣ. Кой малѣвѣрѣтъ бы дѣрзалъ да поиска по-голѣмо доказателство за божественното происхожденіе на христѣанството отъ това чудно явленіе, за което свидѣтелствува истѣріѣта? Въ продѣлѣніе на три вѣкове христѣанството стана общѣто вѣроисповѣданіе на по-образованѣтъ часть отъ чѣловѣчеството. Великѣтъ проповѣдникѣ и толкователи на христѣанството станаха учители на всякѣтъ вселеннѣ. Иустинѣтъ, Тертуліанѣтъ, Климентѣтъ, Амвросіѣтъ, Василиѣтъ, Августинѣтъ, Григоріѣтъ, Златѣтъ, Атанасіѣтъ и другѣтъ ликъ на цѣрковнѣтъ пастѣри и списатели замѣстиѣ старѣтъ философи и станаха преобрѣзователи на чѣловѣческѣтъ родъ. И днесъ еще кой е оны който, при прочитаніето на списаніята имъ и при чувствѣта които възбужда у него това прочитаніе, не утѣща чѣ тѣ сѣ дѣло на възвышенѣ и боговдѣхновѣны умове?

Но нека прѣсѣкѣнимъ вѣковѣтъ. Христѣанството, христѣанскѣтъ духъ дѣйствуѣ въ това разстояніе. Нему сѣ дължны за опитѣмаваніето на правѣтъ сѣ венчѣкѣтъ европейски и образованнѣтъ народѣ. Подъ влѣніѣто на христѣанскѣтъ духъ и на христѣанскѣтъ любовъ стана и женѣта въ Европѣ отъ долнѣ сѣщество, какъто бѣше тѣ преди христѣанството, истинсѣка съпруга, истинсѣка другарѣка, сѣлучастницѣ какъто въ благодѣнствіето така и въ злощастіето на съпругѣтъ сѣ. Въ старогръцкѣтъ свѣтъ и въ римскѣтъ имперіѣ едина голѣма часть отъ чѣловѣчеството тѣжеше горѣтъ подъ игѣто на робѣството. На христѣанството сѣ дължны за постепенѣно сѣ освобожденіе и робѣтъ, защото предъ христа всички сѣ равны, и богаты и бѣдны, и владѣтели и послушникѣ. Цивилизаціѣта, сѣ добринѣтъ на който сѣ наслаждаѣмы днесъ, е въ по-голѣмѣтъ и въ по-сѣществѣнитѣ сѣ часть плодъ на христѣанството, и само оны, които говорятъ за истѣріѣтъ, но не сѣ сѣ дали голѣмъ трудъ да вникнатъ въ духѣтъ и въ подробнѣстѣтъ на истѣріѣтъ, могатъ да не знаятъ или да полѣзѣнаѣтъ тѣзи истинѣ.

На Бѣларскѣто наше Духовѣнство надлежи днесъ да раскрѣе высокѣтъ истинѣ на христѣанскѣтъ вѣрѣ, нему надлежи да распространи помеждѣтъ народѣтъ ни евангѣлскѣтъ наставленія, и на народнѣтъ ни Архіѣрей тежи дължнѣстѣта да приготѣвятъ за това духовнѣтъ проповѣдникѣ. Съ тѣ кратки размѣшленія нѣтъ поздравѣваѣмы сѣ народнѣтъ сѣ по тѣ свѣтлѣтъ празникѣ.

чилище. За туй и публично изразяваме признателността си, и имъ благодаримъ сърдечно.

Г-не Редакторе, главният поминъкъ на нашето село е: земледѣлството, а най-вече сѣмъ болъ е лозята, отъ които икарваме добро българско вино за продаване. Българско го нарикохъмы, защото не умѣемъ да го правимъ като Европѣйцѣтъ по-добро; итъ, ако даде Богъ и то може да стане единъ день. Като виното е главниятъ ни поминъкъ добро бы было Г-да селянѣтъ ни да провадятъ единъ двама млади въ нѣкое земледѣлко училище, да ся изучатъ за по-доброто обработване на лозята, които да раждатъ двоино и троино, та и ние тогази да правимъ като Европѣйцѣтъ добри вина и да ги продаваме съ много по-добро цѣнѣ.

Нѣка оставимъ това за до годинѣ и другѣ, а сега да глѣдамы новото си училище.

Ученици отъ училището
Слѣдватъ 5 подписи.

Понеже, поради упорството на вселенскитъ Патрархъ да отвърля комисіиѣтъ за испитаніето на народонаселеніята въ смѣсенитъ епархїи, тази комисіа става невъзможна, ний слушама чѣ Правителството щѣло само пакъ да направи потребнитъ испитанія и въ другитъ епархїи, както ги само направи и въ двѣтъ епархїи Охридскѣ и Скопскѣ.

— Научавамеся чѣ митрополитската църква на Святаго Климента въ Охридѣ, която, както казвамы по-горѣ, бѣше ся дала на патриаршескитъ приверженици, ся върнала пакъ на Българетѣ. На първитъ ся дала една друга отъ градскитъ църкви.

— Една дописка отъ Тулчѣ до грѣцкитъ вѣстникъ Византистѣ казва чѣ «като предѣжало въ тойзи градъ да ся избере привременны сѣдѣи за търговското сѣдилище, предѣдателѣтъ му Кирушъ Ефенди съ постояннитъ сѣдѣи Стефана Теодорова постѣпили самопроизвольно, противозаконно и безъ знаніе на всички, въ избранието на четири лица отъ своѣтъ кругъ. Това, казва дописникѣтъ, разгнѣвило всички търговци, освѣнъ Българетѣ, които ся стараятъ да направятъ това свято заведение на Ѳемидѣтъ (правдѣтъ) съвѣмъ българско, като сѣ незадоволены да имать единъ предѣдатель, единъ постояннъ сѣдѣи, двама привременны, единъ писаръ и единъ призовачъ, всички Българе. Слѣдователно, Турци, Грѣци, Арменци и Евреи и други ся разгнѣвили за това престѣпленіе на законѣтъ и, като направили потребнитъ представленія на управителѣтъ, сполучили да станатъ други избирани, които и станѣли, но еще не были потвърдени. По-надолу сѣщитъ дописникъ явява чѣ щомъ ся отворилъ Дунавѣтъ въ Тулчѣ ся выжкнѣли пакъ изведнаждѣ дѣйцѣтъ на българскитъ комитетъ, на който Правител-

ството слѣдовало диритѣ. Най-послѣ, дописникѣтъ казва чѣ до 20 фамили зели пары отъ русскитъ консулѣ да ся преселѣтъ въ Россїѣ, а на това преселеніе причина далъ пакъ, споредъ както ся извѣстилъ дописникѣтъ, г-нъ Димитраки Тодоровъ, който отпелъ земѣтъ на тѣ фамили и ги далъ на Българе».

Както глѣдатъ читателитъ ни причина на всичкитъ злины въ Тулчѣ сѣ Българетѣ, споредъ дописникѣтъ на Византистѣ. Жално е чѣ, както отъ самитъ му думы излиза, глѣстѣтъ му не ся слушалъ на всякадѣ, и той по настоящему ся утѣшава съ мыслѣтъ чѣ, ако и да ся нарушава законѣтъ, Грѣцѣтъ въ Тулчѣ имать Византистѣ да защищава правдинѣтъ имъ. Византистѣ може да е единъ добръ и искусенъ вѣстникъ, но само тулчанскитъ дописникъ на тойзи листъ ся въображава, видѣи, чѣ въ единъ вѣстникъ и кривдината и клеветата могатъ да ся облекать съ уважаемото облекло на истинѣтъ.

Въ отчетѣтъ на английското статистическо ипсалище намѣрвамы слѣдующитъ свѣдѣнія за преселеніето изъ Англіѣ. На 1872 лѣто излѣзли изъ Велико-Британїѣ Англичане 82,339, Шотландци 12,691 и Ирландци 66,752, всичко 161,782. Всичкитъ тѣ сѣ ся преселили въ Сѣвернѣ Америкѣ, то е въ Сѣдиненитъ Щаты и Канадѣ. Ако ний земемъ само това число безъ да считамъ по-малкитъ преселенія въ други мѣста, излиза чѣ Ирландїа губи отъ това преселеніе повече отъ колкото може да позволи числото на жителитъ ѣ, които въ лѣто 1872 не ся въсклѣвали на повече отъ 5,400,000. Тѣя ирландски преселенія имать толкозъ по-големъ важность, чѣ тѣ произхождатъ преимущественно изъ средѣтъ на католическото население, което послѣдствіе на тѣя преселенія сѣ е смалило отъ 4,505,265 жители въ лѣто 1861 до 4,141,933 споредъ статистикѣтъ отъ лѣто 1871. При това презъ минѣлото лѣто 1873 отъ Ирландїѣ сѣ преселили въ 9 мѣсеца 90,000 души.

— Преселеніето изъ Германїѣ въ лѣто 1873 възлиза до 200,000 души; Канада наченва да привлича отъ день-на-день повече емигрантитъ; даже и Канадцитъ отъ французско происхождение които ся бѣха преселили на послѣдне время въ Сѣдиненитъ Щаты почнѣли да ся връщатъ пакъ въ Канада.

— Споредъ статистикѣтъ на Парижъ въ лѣто 1872, жителитъ на французскѣтъ столицѣ ся въсклѣвали на 1,851,792, отъ които тамъ сѣ родены 642,718, а другитъ сѣ или пришелци отъ разнитъ области на Францїѣ, които сѣ ся поселили постоянно въ Парижъ и ся броѣжѣ до 1,031,865, или сѣ чужденци, числото на които възлиза до 177,209. Въ Лондонѣ, въ Виенѣ, въ Брюкселѣ, въ Неаполѣ, Лионѣ, Бордо и пр. жєнитъ сѣ по-многочисленны отъ мѣжетѣ. Ако

всякїй мѣжъ бы трѣнѣлъ свѣржѣтъ отъ столицѣтъ, 2,656 бы останѣли неженены. Отъ това обаче нѣма никакѣвъ страхъ, защото множеството ся раздѣля на двѣ равночисленны части или на 948,877 неженены мѣже и на 902,915 женены или вдовци. Населеніето, слѣдователно, го умножава честно и законно по-слабата половина отъ жителитъ; но за това само рожденїята нѣматъ никакѣвъ правитѣлъ сѣразмѣрность съ цѣлото на множеството, и не малка опасность ся предѣжцава за въ бѣдѣщето. При всичкитъ искренны свѣѣты и предѣжцанія на экономистѣтъ личнитъ интересъ надвива на общїѣтъ. Населеніето ся удвоѣ въ Англіѣ слѣдъ 52 години, въ Русїѣ слѣдъ 54 години, а въ Францїѣ слѣдъ 198 години. Статистиката която стана на 1866 показа чѣ въ петъ години населеніето въ Францїѣ ся умножило сѣмъ съ 38 на 10,000, а отъ 1872 ся е смалило до 16 на 10,000. Малочисленностьта на рожденїята ся отдава на безчеловѣчїето и на егоизмѣтъ на бацитѣ. Англичанетѣ, като мыслятъ чѣ «Господъ благославѣ многчисленнитъ семейства», и като имать пѣлно убѣжденіе въ бѣдѣщето, умножиха и населеніето по богатството на отечеството си, и распрѣтиха колони по всичкѣтъ вселенїѣ. Отъ сѣщитъ причини произлезе и днешнѣто величїе на Германїѣ, която безъ да ся страхува да не бы да осыромашѣ, населява Америкѣ, гдѣто ще намѣри стюзницѣ вѣрны на себе си и опасны за Европѣ. А голѣмото злодѣйство на неволното или волното безчадїе е смѣшественно католическо и латинско. Протестантитъ ся освобождаватъ отъ това злодѣйство, а Евреитъ сѣ го осѣдили еще отъ времѣто на Моисеѣ. Поради неблагочестивѣтъ и народоразвратителнѣтъ наклонность, ний Французитъ не можесмы, казва единъ Французитъ епископѣ, да испратимъ никакѣвъ значитѣлихъ колонїѣ, и ще изгубимъ и задморскитъ си притежанїя, защото ний стоимъ слѣпѣи и по сѣрдце и по духъ ерѣщу напрѣдѣванїята на англичанското племѣ. Раскопностьта, развратностьта и проклятата наклонность да ся виждамы по-богаты отъ колкото сѣмъ дѣйствително, ны развалиха въ Францїѣ животѣтъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Умолявамъ сичкы оныя наши Г. Г. Настоятели, както читалищны настоятели тѣи и частны лица, до които сѣмъ испратилъ отъ обявленїята си за 8-тѣ картины, съставени по романѣтъ «Райна кнѣгыня българска» да ми извѣстѣтъ по-скоро по колко спомоществователи сѣ записали; защото доклѣ не узнаѣмъ множеството на спомощницитѣ, неможѣ да започнемъ литографирането на картинѣтъ, по причинѣ че изданїето имъ ѣ свързано съ значитѣлы разности.

Защото на много мѣста немахъ срѣдство да ис-

пратѣмъ отъ обявленїята си, та не ѣ извѣстно намѣренїето ми, както и условїята за абонациѣтъ, за това извѣстивамъ тукъ въ кратѣ за знанїе на оныя Г-да Единородци, които не сѣ имали сполукѣ да прочетѣтъ обявленїето ми. Прочее, ако обичатъ да ся записѣтъ спомощници, нека поджирѣтъ въ по-голѣмытъ градове наши Настоятели по това дѣло.

Дѣлото ни сѣстои отъ единъ циклусъ картинѣ, които представлѣватъ осемъ дѣйствїя, съчпѣни по романѣтъ «Райна». — Тѣя осемъ картинѣ ще отпечатамы на два дяла, сирѣчь: на два пѣти по 4 разны изображенїя. Цѣната на цѣлото дѣло за спомоществователитъ ѣ: 1—единъ французскъ 20-франгъ жѣлтиѣ, а за неспомоществователи 1 1/2—единъ и половинъ французскъ 20-франга жѣлтиѣ. Поедини картинѣ не ся даѣтъ. Предаването на сичкитъ 8-осемъ картинѣ ще стане на два пѣти по 4 екземпляра, тѣи сѣщо ще ся наплаща и стойностьта имъ, сирѣчь: при всѣко предаване на 4 картинѣ ще ся наплаща беззабавно и половината отъ цѣлата стойность 10 франга.

Н. Павловичъ.

Свищовѣ, 9 Марта, 1874.

Г-нъ Иванчо М. Тошевъ отъ село Магличѣ (Ени-Захарско окружїе) подарява едно годишно теченїе отъ *Вѣкъ* на училището въ село Хайнито.

— Г-нъ Димо С. Меджидѣли подарява едно годишно теченїе отъ *Вѣкъ* за Хаджи-Оглу Пазарджиското Читалище.

Редакциѣта и управленїето благодарѣтъ публично на тѣя родолюбивы и ученолюбивы господѣ.

БОРСАТА.

ГАЛАТА, 26 Марта 1874.

Общїй дългъ или Консолиде .	гр.	46. 14
Заемъ отъ 1863	фр.	300
» » 1865	»	300
» » 1869	»	250
Облигаціи на румел. жел. пѣт.	»	106.
Новы » » » »	»	72

Оценѣніе на монедѣтъ.

	Гр.	Пар.
Лир. Тур. съ металѣкъ	104. 20	
» » » петацы	104. 10	
» » » бакжрѣ	122	
Лир. Англ. (Л. гр. 100)	110. 30	
Луизъ (» » »)	87. 30	
Полъ	92. 35	
Карбовна	17	
» книжна (Л. гр. 100)	15. 8	
Кржминца (» » »)	51. 25	
Меджидѣ злав. срѣщ. среб.	102. 20	

Търговскїй Булетинѣ. — Цариградската Пїяца отъ 27 Марта, 1874.

ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжестъ	Л.Т.	ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжестъ	Л.Т.	ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжестъ	Л.Т.
Храпы				Метали				Прѣжда			
Жѣто Корово Азовско и Бесараб.	Гр. — (*)	Кило	115	Синило Мадрастъ Кърмѣжъ	Гр. 70 до 80	Оката	100	Лонгклоти (астарѣжци) леки хубавы	Гр. 7 1/2 до 7 3/4	Либрата	105
» » Назамитъ	» 47 до 48	»	»	» 41 » 43	»	»	104	» » срѣдны	» 7 1/2 » 7 3/4	»	»
» » Бадчикъ и Бургаѣ	» 40 » 45	»	120	Чиликъ Трїестински	» 215 до 220	Кассата	104	» » тежки	» 7 » 7 1/2	»	»
» » Родоско и Едренско	» 43 » 46	»	»	Желѣзо въ лампѣ	» 100 —	»	»	» » хубавы	» 7 1/2 » 7 3/4	»	»
» Мѣко Дунавско	» 40 » 41	»	»	» » армѣ	» 103 » 104	»	»				
» » Бургаѣ и Бадчикъ	» 38 » 42	»	»	» » Ламарина сортиментъ	» 145 » 160	»	»				
» » Сампсонъ	» —	»	»	» » Мѣхѣжѣ	» 160 —	»	»	Екстра 4/14 Харгрѣй	» 69—70—74	Пакетѣтъ	105
» Ирка Азовъ и Одесса	» —	»	115	» » Шведско	» 150 —	»	»	» » таклитъ	» 69—70—74	»	»
» » Дунавско	» —	»	»	» Бакжрѣ Англіѣски	» 16 до 16 1/2	Оката	100	» » по долно	» 65 —	»	»
Кокорутъ Анадоески	» 18 1/2 до 19	»	100	Курпумъ (Олово)	» 165 » 170	Кантарѣтъ	104	» » Клей таклитъ	» 59 » 64	»	»
» » Дунавски	» —	»	»	» Калай	» 680 » 690	»	100	» » 16/24 »	» 70 » 72	»	»
» Михаличъ и Панорма	» 22 1/2 до 23	»	120	» Пинадѣръ	» 7 1/2 —	Оката	104	» » сѣщо	» 80 » 82	»	»
Пичинѣкъ Дунавски	» —	»	»	» Динго	Фр. 107 » 108	100-тѣ оки	»	» » А п А Кронто	» 86 » 87	»	»
» Румелїѣски	» 19 до 20	»	»	» Тенекѣ	Фр. 355 » 340	2-тѣ касѣи	100	Ватеръ 4/14	» 68—70—76	»	»
Овезъ Одески	» —	»	»	» Карѣнцѣ асортиментъ	» 90 » 94	39-тѣ оки	100	Мулѣръ 4/6	» —	»	»
» Румелїѣски	» 12 до 12 1/2	»	»	» Парижскы	» 21 » 22	Кассата	100				
» Анадоески	» 11 1/2 » 12	»	»	» Джамовѣ (стакла)							
Рѣжѣ Дунавски	» —	»	»								
Брашна				Разны				ИЗНОСНЫ СТОКЫ			
Мѣстны Дура (коровы)	» 310 до 320	2-та чувала	115	Чай Котко	» 20 до 25	Оката	104	Памукъ Тарсо и Ада	Гр. 8 1/2 до 8 3/4	Оката	100
» Мекѣ	» 320 » 330	»	»	» отъ цѣвѣтъ	» 40 » 100	»	»	» » Гюрджиски и Персїѣски	» 6 1/2 » 6 3/4	»	»
Бранскы 00000	» —	1 чувалъ	100	» Колла Френска	» 6 » 6 1/2	»	120	» » Балжѣхесеръ и Гейвѣ	» 7 » 7 1/4	»	»
» 0000	» —	»	»	» Англіѣска	» 205 » 210	Кассата	100	Вѣлна непрапа Гюрджїѣска	» 5 1/4 » 7	»	»
» 000	» —	»	»	» Сирѣта Френска	За 1 Л.Т.	15 1/2 оки	»	» касалъ башы	» 8 » 8 1/4	»	»
» 00 1/2	» —	»	»	» Руски	» 1 —	17 1/2 »	»	» Коня и Юзгадѣ	» 6 1/2 » 6 3/4	»	»
» 00	» —	»	»	» Англіѣски	» 1 —	»	»	» Енгюру и Кансеръ	» —	»	»
Галацки А и О	» 145 до 155	»	»	» Англіѣски	» 1 —	10 галона	»	» » прана	» 11 1/2 » 12 1/2	»	»
Одески 1 ^о качество	» 182 —	»	»	» Англіѣски	» 1 —	8-8 1/2 »	»	Пашкули сухы Едренски и Волески	» 60 » 70	»	»
» 2 ^о »	» 170 —	»	»	» Трїестински	» 1 —	11-11 1/2 »	»	» » дупленѣ	» 33 » 40	»	»
» 3 ^о »	» 160 до 162	»	»	» Масло Сибирско	Гр. 15 1/4 » 15 3/8	Оката	105	» » Брусѣски и Сирїѣски	» 56 » 74	»	»
Колонїѣли				Червинѣтъ Русскї въ бурѣта	» 8 1/2 » 9	»	»	» » Персїѣска	» 31 до 34	»	»
Каѣ 1 ^о качество Рио	» 16 1/2 до 17	Оката	100	» » едецы	» 10 » 11	»	»	» » Гейвѣ	» 210 » 250	»	»
» 2 ^о »	» 11 » 15	»	»	Лой въ бурѣта	» 7 1/2 —	»	»	Сусамъ Румелїѣски	» 3 1/2 —	Оката	120
» 3 ^о »	» 14 » 15	»	»	» шкѣмѣта	» —	»	»	Анасоѣ Анадоески	» 4 » 4 1/2	»	»
» Мокѣ	» —	»	»	» Хавѣръ черенъ Гемба	» 34 до 38	»	120	» » Гелиболески	» 37 » 38	Кило	100
Захаръ Оландски	» 227 » 228	Кантарѣтъ	103	» » Салїански	» —	»	»	» » Масло Митилинско	» 6 » 6 1/4	Оката	»
» Француски	» —	»	»	» » Ерлѣ	» 34 » 35	»	»	» » Геритско	» 6 3/4 » 7	»	»
» на глави 5 килограмма	» 252 » 255	»	100	» » червенъ малкѣ лѣпцы	» 4 1/2 » 5	»	106	Сапуѣтъ Геритски	» 4 1/4 » 5	»	»
» » 3 »	» 253 » 260	»	»	» » голѣмы »	» —	»	»	» » Митилински	» 4 » 5	»	»
Пиперъ 1 ^о и 2 ^о качество	» 10 3/4 » 11 1/2	Оката	104	» » тарамѣ	» 1 1/4 до 2 1/2	Чувалѣтъ	»	» » по долѣнъ	» 3 » 3 1/2	»	»
Спермацѣтъ 8 1/2 до 9 килограмма	» 72 » 75	Кассата	100	Ориѣтъ Генїевски	Фр. 43 » 44	»	»	Фасулъ Дунавски	» 180 » 200	100-тѣ оки	120
» 9 1/2 » 10 »	» —	»	»	» Индїѣски	Гр. 182 » 185	Оката	120	Кози кожи Амасїѣски	Лир. 1	0—10 парч.	»
» 11 »	» —	»	»	Макарои Италїѣски	» —	»	»	Гулово масло	Гр. 15 до 18	Мускалѣтъ	100
Газовѣ Америкѣски	» 62 до 64	Кассата	»	» Тукашинѣ	» 4 —	»	»				
Темлѣтъ	» 180 до 250	Кантарѣтъ	»	Платна	» 6 3/4 до 7 3/4	Либрата	105				
Карамѣлѣтъ	» 18 —	Оката	120	Махудиѣ обикновенны	» 7 3/4 » 8 1/4	»	»				
Синило Бенгалско	» 110 » 140	»	100	» по долины	» 7 1/8 » 9	»	»				
				» Мексиканскы							

(*) Стокитъ, на които цѣнитъ не сѣ забѣлѣжены тука, но ся намѣрватъ на пїяцѣтъ.

Въ Печатницѣта на Карапетровъ и Дружѣ.